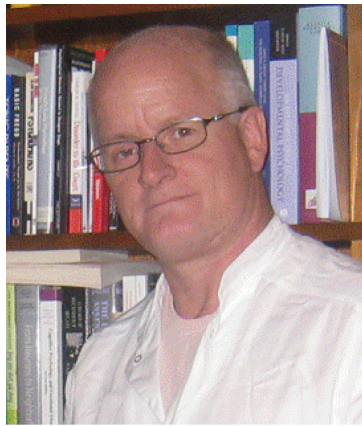
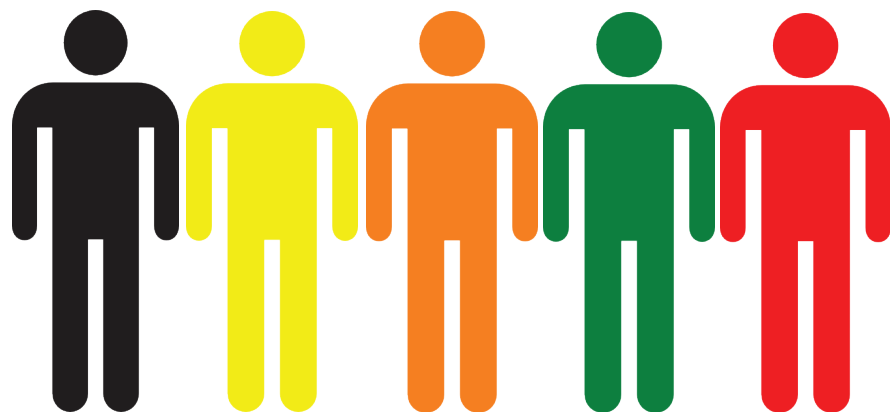

Forskjellen på Projeksjon og Projektiv Identifikasjon

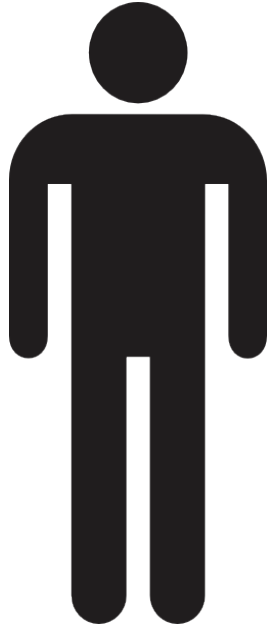

Rune Fardal
17.11.2012

Vi har 2 personer A og B

Person A

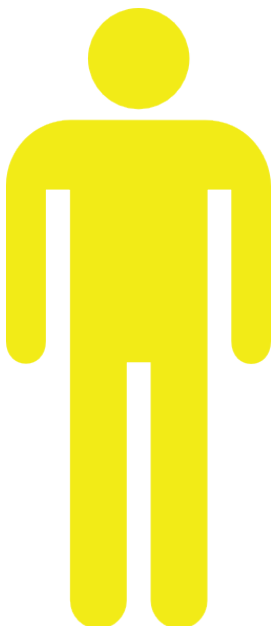

Person B

**Så har vi en rekke ulike
personlighetstrekk:**

GUL

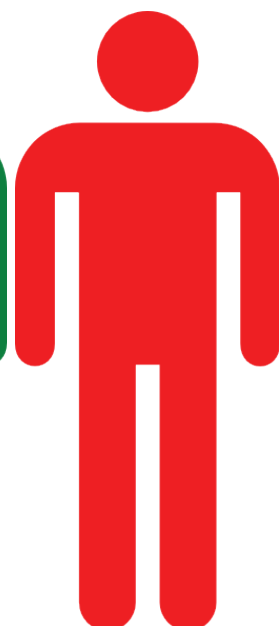
ORANGE

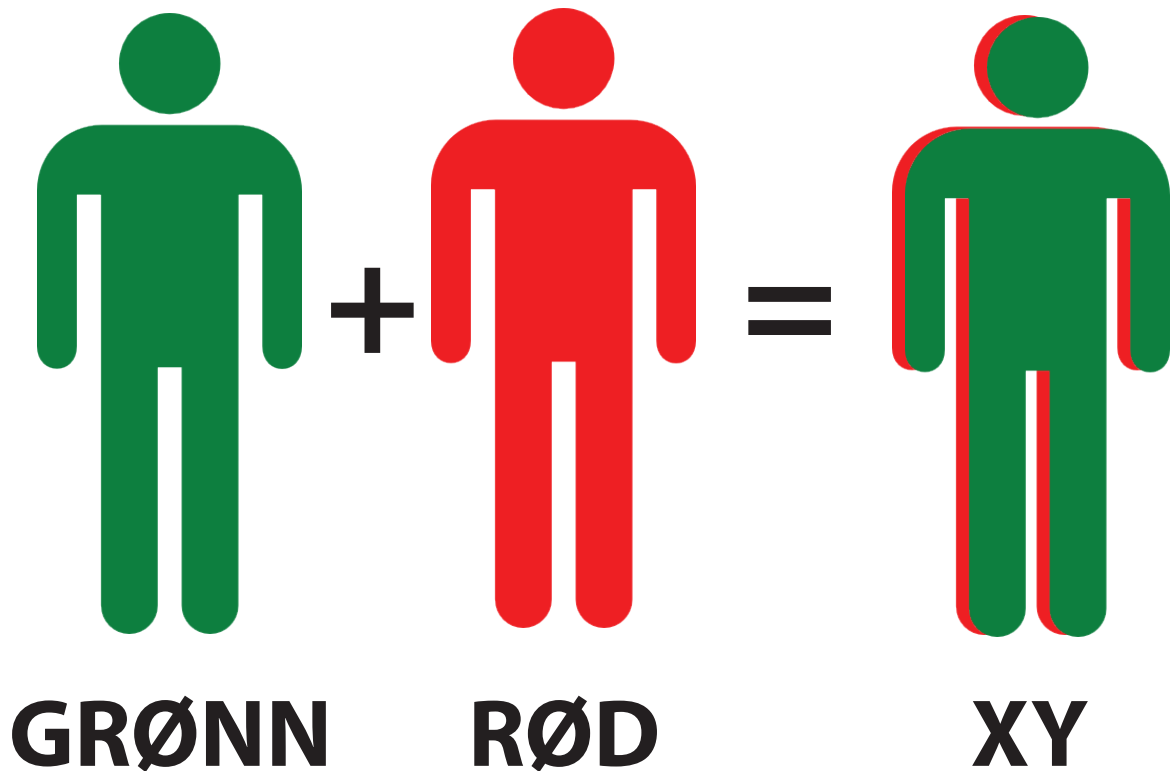
GRØNN

RØD

**La oss anta at GRØNN + RØD
utgjør adferden "XY"**

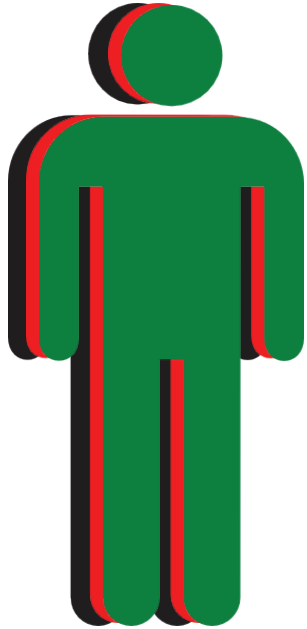

X = den fysiske del av XY

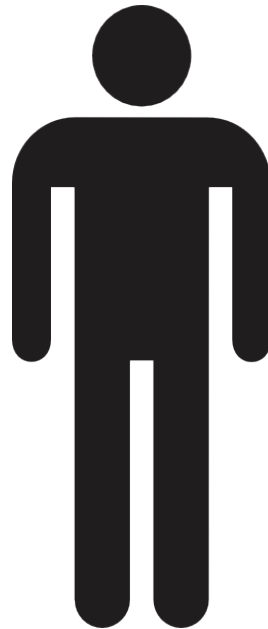
Y = den emosjonelle del av XY

A er “XY”, men opplever det som negativt og knyttet til angst ...

Person A

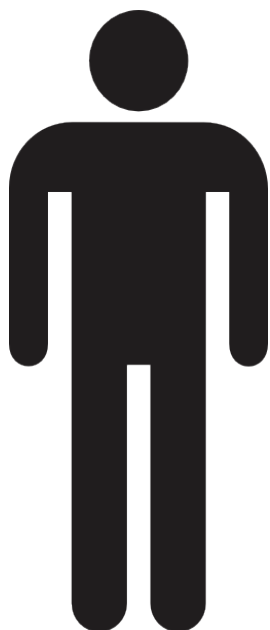

Person B

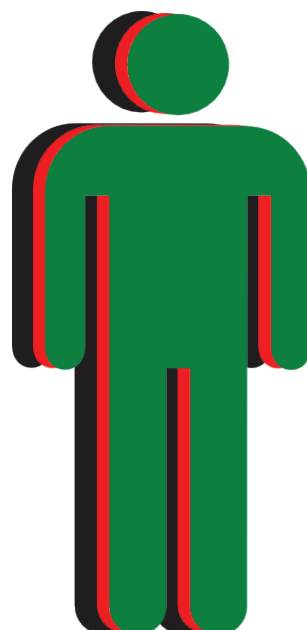

...og projiserer “XY” over på B :

Person A

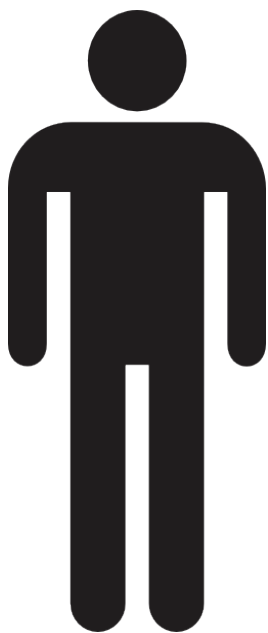

Person B

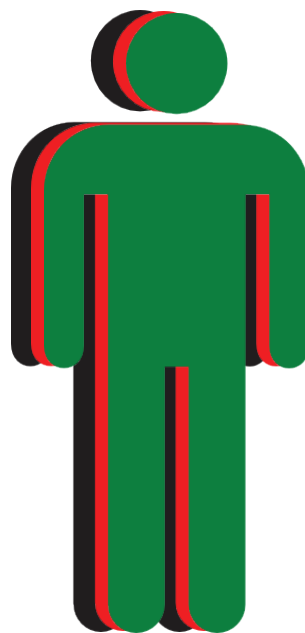

**A er kvitt XY som frembrakte angst. Dette betyr ikke at B er XY, eller at A ikke lenger er XY, men at A oppfatter B som XY. Med andre ord en mental konstruksjon hos A!
For andre er A fremdeles XY.**

Person A

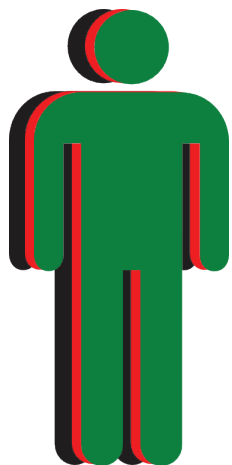
Person B

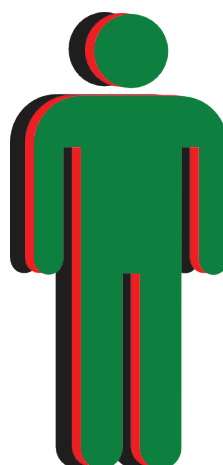
Dette var projeksjon. A opplever seg selv ikke lenger som XY, men at dette nå er et trekk ved B.

Ved *projektiv identifikasjon* skjer en annen mekanisme.

Person A

Person B

**Her blir XY projisert over i B, samtidig som A beholder XY!
Nå er *angst*-reduksjonen knyttet til at A har XY som en
reaksjon på at B er XY !! Eksempel:**

***“A: Det er ikke rart at jeg er sint (XY),
så aggressiv (XY) som B er”!***

***Problemet er bare, at det A oppfatter som B sin
aggresjon er A sin projeksjon! B er ikke aggressiv!
Men så kommer det som gjør dette komplisert
å avsløre: B manipuleres gjennom A sin påstand
til å reagere med aggresjon (frustrasjon).
Omgivelsene ser ikke A sin projeksjon, de ser
bare B sin aggresjon, og fordømmer B !!
Nå påstår både A og B at den andre er aggressiv.***

Hvordan skal man avsløre A?

Projektiv Identifikasjon

En kvinne med dype uløste hatproblemer ovenfor menn kan for eksempel i en samlivssituasjon begynne å anklage mannen for at han er sadistisk og undertrykkende ovenfor henne. Selv om mannen egentlig ikke føler seg spesielt truffet av disse anklager, kan han reagere med skyldfølelse, som om det er blitt oppdaget en alvorlig feil ved ham. Han benekter kraftig bebreidelsene og kommer med motanklager, og kvinnen får en bekreftelse på at han ikke elsker henne og derfor er en farlig person.

I det ubeviste har hun da vunnet 2 ting. Dels har hun greid å holde sin egen aggressive problematikk ovenfor menn unna. Dels har hun fått kontroll over disse følelsene ettersom de nå er overført til mannen som ikke greide komme seg fra denne fellen.

Dette er en vanlig problematikk (hos begge kjønn) i de vanskelige skilsmisssene der alt dreier seg om å sverte motparten og ikke bli forsonet med hverandre. Kunnskapen om dette er desto viktigere fordi striden om foreldreretten til barna ofte utspiller seg rundt slike komplekse og dype behov. Hvis man vil bli forsonet med hverandre utad, må man forsone seg med seg selv innad.

Cullberg (2003:109-110)